

Parakonferens Bosön

21–22 april 2023

Fredag och lördag den 21–22 april bjöd Svenska Innebandyförbundet in till parakonferens på Bosön med fokus på inkluderingsprocessen av parainnebandy.

Konferensen var riktad till föreningar som bedriver eller har ett intresse av att starta upp parainnebandy.

Konferensen genomfördes på Bosön där totalt 41 personer från 26 olika föreningar/organisationer deltog. Deltagarna kom från Kiruna i norr till Malmö i söder och totalt 13 av innebandyns distrikt var representerade.

Programmet

Fredag 21 februari

- 12:00 – Lunch
- 13:00 – Inledning och föreläsning av Suicide Zero
- 14:30 – Paus
- 14:45 – Inkluderingsprocess parainnebandy
- 15:30 – Kommunikationspaket
- 16:00 – Fika och incheckning
- 16:45 – Fokus utbildning
- 18:00 – Paus
- 18:15 – Tävling & administration
- 19:30 – Paus
- 20:00 Middag

Lördag 22 april

- 09.00 – Utveckling & återväxt
- 10.30 – Avslutning och utvärdering
- 11:00 – Buss till Avicii Arena

Sammanfattning av konferensen

Inledning och föreläsning Suicide Zero

Michael Lawitz från Stockholms Innebandyförbund hälsade samtliga deltagare från SM-konventets tre konferenser välkomna till Bosön. Därefter tog Bosse Konrad från Suicide Zero över och föreläste om psykisk ohälsa, självmord och suicidprevention.

Inkluderingsprocess parainnebandy

Elin Walfridsson, Parasport Gävleborg, Inez Rehn, Svenska Innebandyförbundet och Jonatan Petersson, Svenska Innebandyförbundet, började parakonferensen med att hälsa deltagarna välkomna till Bosön. Därefter hölls en kort presentation om upplägget för dagarna och vilka distrikt som var representerade. Samtliga deltagare fick även chansen att presentera sig själva lite kort.

Efter det presenterades inkluderingsprocessen av parainnebandy från Svenska Parasportförbundet till Svenska Innebandyförbundet där syftet är att parainnebandy ska vara en naturlig och självklar del av Svensk Innebandy – inte en särlösning. Målsättningen är att inkluderingen ska leda till bättre förutsättningar för spelare, ledare och föreningar inom parainnebandy.

Även förtydligande kring vad parainnebandy är och vad inkludering faktiskt betyder presenterades för att samtliga deltagare ska ha samma information att utgå från under konferensen. Parainnebandy är ett samlingsnamn för tre spelformer av innebandy som riktar sig till personer med funktionsnedsättning. Stående innebandy som främst riktar sig till personer med intellektuell funktionsnedsättning eller neuropsykiatrisk funktionsnedsättning, rullstolsinnebandy som riktar sig till personer med rörelsenedsättning samt elinnebandy som riktar sig till personer med grav rörelsenedsättning.

En inkluderande förening är en förening som är öppen för alla och där ingen ges fördelar eller anses passa in mer än någon annan utifrån vem man är eller vilka förutsättningar man har. Inkludering är också ett förhållningssätt till olikheter. Hur vi bemöter och beter oss mot varandra. Hur vi sätter upp ramar, struktur och skapar inkluderande miljöer. Många gånger fastnar vi i att vi vill inkludera en viss målgrupp utan att jobba med behov, struktur och miljö. Inkludering innebär anpassningar i alla riktningar. Det handlar om kommunikation och ett gemensamt språk, tillgängliga lokaler, tillgänglig information och delaktighet. Olika situationer kräver olika lösningar. Olika behov kräver olika förutsättningar – *lika förutsättningar betyder inte alltid att det måste vara likvärdigt.*

Inkluderingsprocessens steg

Inkluderingsprocessen utförs i sex steg fördelat på ett första steg som kallas *insteget* som följs av *steg 1–5*. Insteget och steg 1 är avklarat och framöver kommer vi arbeta i steg 2. I steg 2 ligger stort fokus på projektgrupp och arbetsgrupper som tillsammans jobbar fram den grund som svensk parainnebandy sedermera kommer stå på. Respektive arbetsgrupp fokuserar på ett område, projektgruppen ansvarar för arbetet som helhet. Under parakonferensen på Bosön samlades material från föreningsrepresentanter in som kommer hjälpa arbetsgrupperna i sitt jobb, en viktig del för att få med föreningars möjligheter, behov, önskemål och tankar.

Strategi för inkluderingsprocessen

Projektgruppen har tagit fram sex ledord att utgå från i arbetet med inkluderingsprocessen som helhet; *struktur, styrning, samsyn, synliggöra, sammanfoga och ständigt.*

- Struktur: Det ska finnas en tydlig och lättbegriplig struktur för arbetes gång så fler kan ta del av processen och enkelt förstå den och sin roll i den. Syftet med inkluderingsprocessen ska vara tydligt, målsättningar ska vara konkreta och realistiska.

- Styrning: Det ska vara tydligt vilka frågor styrgrupp/projektgrupp önskar svar på inom respektive fokusområde samt tydlighet kring vem/vilka som ansvarar för vad.
- Samsyn: Vi ska vara lyhörda och se till att representanter på samtliga nivåer - från SF till spelare - får delta i processen och belysa behov, önskemål samt möjligheten att komma med input och idéer.
- Synliggöra: Parainnebandy ska få synas mer. Vi deltar på olika arrangemang, vi driver egna arrangemang och vi vågar ta plats. Det ska finnas en tydlig och gemensam strategi för hur vi kommunicerar. Parainnebandy är en viktig del i Svensk Innebandy och en betydande del i att stärka varumärket Svensk Innebandy ytterligare.
- Sammanfoga: För att det jobb och engagemang som många personer lagt ner i slutändan ska ha en positiv effekt för inkluderingsprocessen behöver alla fokusområden sammanfogas till ett gemensamt arbete. Ett arbete som utgör grunden för parainnebandyn i Sverige och som alltid går att återkomma till vid behov.
- Ständigt: Arbetet med parainnebandy tar inte slut den dagen överflytten från Parasportförbundet till Innebandyförbundet sker. Det är en ständig process som behöver följas upp, utvärderas, justeras och vidareutvecklas.

I den sista delen av introduktionen presenterades vilka områden det kommer vara extra fokus på under en första period av arbetet i steg 2.

Vi kommer arbeta med fyra fokusområden, vilka även var grunden för programmet under parakonferensen. Respektive fokusområde följs av exempel på ämnen de olika arbetsgrupperna kan komma att diskutera.

- **Kommunikation**: Varumärke, gemensamt sätt att kommunicera, intern kommunikation, kommunikationspaket, kommunikationsverktyg för föreningar/distriktsförbund (SDF), med mera.
- **Utbildning**: Parasportens grunder, kunskapshöjande insatser för SDF, tränarutbildning, domarutbildning, organisationsledarutbildning, med mera.
- **Utveckling & återväxt**: Trygg idrott, barn- och ungdomsverksamhet, rekrytering, jämställdhet, samarbete och gemensamt ansvar över organisationsgränser, med mera.
- **Tävling & administration**: Regler och tilläggsregler, iBIS, licenser, domare, seriespel, klassificering, med mera.

Kommunikation

Det första av fyra pass under konferensen där vi arbetade med fokusområdena handlade om kommunikation. Här prioriterades att visa vilket kommunikationsmaterial som tagits fram kring parainnebandy.

Vad är parainnebandy är ett informationshäfte där de tre spelformerna som finns inom Svensk Parainnebandy förklaras. *Kom igång med parainnebandy* handlar i sin tur om att underlätta uppstarten av parainnebandy för föreningar. Det har även tagits fram två versioner av informationshäfte som förklarar *inkluderingen av parainnebandy*, en riktad till föreningar och en riktad till innebandyns distriktsförbund.

Informationshäftena hittar du på www.innebandy.se/utveckling/parainnebandy/inspiration-och-information.

Under konferensen kom kommuners roll att vara central under flera diskussioner och inte ovanligt är att det i kommunerna saknas kunskap om vilka utmaningar som finns kopplat till parainnebandy och målgruppen personer med funktionsnedsättning. Här behöver vi hitta vägar att kommunicera med kommuner och sprida kunskap om våra frågor.

- **Lösning:** En väg att gå är att skapa ett *inkluderingen av parainnebandy*-häfte riktat mot kommuner för att sprida information om parainnebandy, inkluderingen som pågår samt tips på hur de kan tänka och arbeta för att stödja föreningar som bedriver eller vill starta upp parainnebandyverksamhet.

Samarbete är också något som lyftes upp under konferensen. Kanske inte så mycket under kommunikationspasset, men det finns ändå kommunikationsdelar som går att koppla till samarbete. Ett exempel är att det inte finns tillräckligt stort underlag för att alla föreningar som bedriver norminnebandyverksamhet också ska kunna bedriva parainnebandyverksamhet, i många fall kanske för stor konkurrens bara blir negativt. Ett förslag kan istället vara att försöka skapa ett utökat samarbete mellan lokala föreningar.

- **Lösning:** En förening står för paralaget. Föreningar som själva inte erbjuder parainnebandy har information på sin hemsida där de hänvisar till en förening i närområdet som erbjuder parainnebandy. Ett enkelt sätt att samverka som i slutändan sänker trösklarna för målgruppen.

För ytterligare möjlighet att samverka mellan föreningarna startade deltagarna själva en Facebook-grupp för parainnebandy under namnet **Parakanalen**, den hittar du här → <https://www.facebook.com/groups/759494198860948>

Under kommunikationsdelen fanns även möjligheten att signa upp sig till ett nyhetsbrev för parainnebandy. Tanken är att det några gånger per år ska skickas ut, utan att för den delen sätta specifika datum eller tidsintervall på utskicken. Nyhetsbrevet är tänkt att vara en väg att nå ut med information till de som själva önskat ta del av den.

I dagsläget har 16 personer fyllt i att de vill ta del av nyhetsbrevet. Önskar du eller någon i din närhet att göra detsamma signar du upp dig här → <https://forms.office.com/e/LjdTtuWxcn>

Fokus utbildning

Utbildning är som tidigare nämnts också ett av de fyra fokusområdena. Det inkluderar utbildningar riktade till både olika organisationer och roller inom parainnebandy. Tränarutbildning, förenklad tränarutbildning, domarutbildning, utbildning riktad till specialdistriktsförbund och specialidrottsförbund för både anställda och förtroendevalda, utbildning för kanslipersonal och styrelsemedlemmar i föreningar, klassificeringsutbildning, med flera.

Utbildningspasset startade med en kort genomgång av vilka utbildningar parasporten respektive innebandyn erbjuder idag. Parasportförbundet erbjuder utbildningen *parasportens grunder* som är en bra grund att börja med för att få ökad kompetens och förståelse kring parasport. Vidare erbjuds utbildningar inom bemötande, tillgänglighet på idrottsanläggningar samt idrottspecifika utbildningar inom andra idrotter som tillhör parasportsförbundet. Från innebandyns sida låg fokus på strukturen för tränarutbildningar där samtliga börjar med samma grundutbildning för att därefter delas upp i olika ålderskategorier med olika fokus i utbildningarna. Samtliga ålderskategorier erbjuder även fortbildningar inom specifika områden.

Därefter delades deltagarna in i mindre grupper där man fick diskutera utbildningsfrågan fritt. Som hjälpmedel fanns två exempel på utbildningar (tränarutbildning och parautbildning för kanslipersonal/styrelsemedlemmar) samt en rad frågeställningar att diskutera utifrån:

- Bör utbildningen vara en fortbildning, inkluderad i annan utbildning eller både och?
- Hur gör vi utbildningarna attraktiva?
- Vad bör utbildningen innehålla? Vilka ämnen bör prioriteras i respektive utbildning?
- Bör utbildningen vara grenspecifik (stående parainnebandy, elinnebandy, rullstolsinnebandy) eller som samlad utbildning för parainnebandy?

För att samla in material kring utbildning fick deltagarna svara på ett Google Forms med en rad frågor utifrån olika typer av utbildningar. Material som blir ett underlag till den arbetsgrupp som har utbildning som sitt fokusområde.

Nedan går vi igenom frågorna som deltagarna fick svara på samt vad det resulterade i. En fråga i taget.

1. Bör tränarutbildning vara grenspecifik eller som samlad utbildning för parainnebandy?

Svarsalternativ: Inkluderad i befintlig utbildning - en fortbildning - både inkluderad i befintlig utbildning och som fortbildning.

Resultat: 30 av 35 svarande anser att en tränarutbildning för parainnebandy både bör vara inkluderad i befintlig utbildning (innebandyns grundutbildning) och som fortbildning. Fyra svarande anser att det enbart borde vara en fortbildning och en person menar på att en tränarutbildning för parainnebandy enbart bör vara inkluderad i en befintlig utbildning.

2. Tränarutbildning för parainnebandy bör vara...

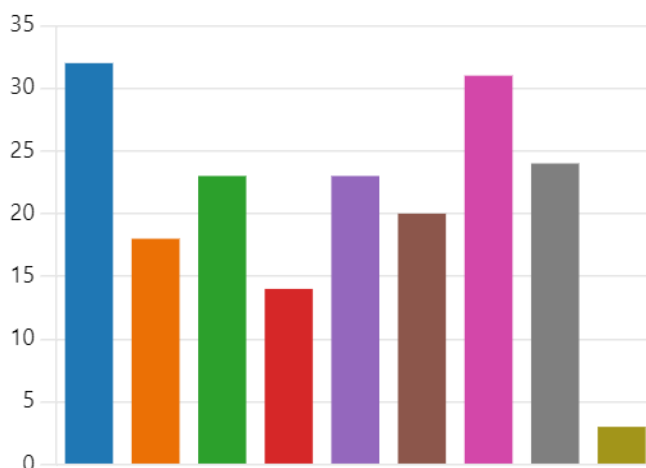
Svarsalternativ: Grenspecifik utbildning – samlad parainnebandyutbildning

Resultat: 31 av 35 svarande anser att en tränarutbildning för parainnebandy bör vara grenspecifik, fyra svarande tycker utbildningen bör vara samlad.

3. Vilket innehåll är viktigt att ha med i en tränarutbildning för parainnebandy? (välj ett eller flera alternativ)

Svarsalternativ: Bemötande – Grenspecifik kunskap (elinnebandy, rullstolsinnebandy, stående) – klassificering – regler & tilläggsregler – tillgänglighet – innebandyspecifik kunskap – parasportens grunder – information om funktionsnedsättningar – annat (fritext).

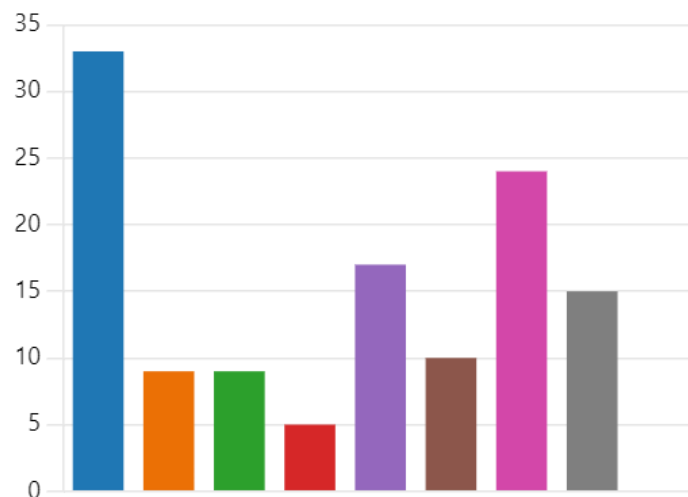
Resultat: 32 av 35 svarande anser att **bemötande** och 31 svarande tycker att **information om funktionsnedsättningar** är väldigt viktigt. **Parasportens grunder** (24 röster), **grenspecifik kunskap** (23 röster) och **tillgänglighet** (23 röster) anses i stor utsträckning också behöva finnas med. Övriga enligt följande: **Innebandyspecifik kunskap** (20 röster), **regler & tilläggsregler** (18 röster) samt **klassificering** (14 röster). Tre personer svarade även **annat** där svaren handlade om att någon anser att man bör gå en grundutbildning före en tränarutbildning, någon anser att just intellektuell funktionsnedsättning är ett begrepp som bör lyftas mer i utbildningssyfte samt någon person som önskar en utbildningsdel inom teckenspråk.

4. I en förenklad tränarutbildning, vilket innehåll bör vi fokusera på? (välj ett eller flera alternativ)

Svarsalternativ: Bemötande – Grenspecifik kunskap (elinnebandy, rullstolsinnebandy, stående) – klassificering – regler & tilläggsregler – tillgänglighet – innebandyspecifik kunskap – parasportens grunder – information om funktionsnedsättningar – annat (fritext).

Resultat: Jämfört med resultatet från fråga två ser det lite annorlunda ut gällande vilket innehåll som anses viktigt i en förenklad tränarutbildning. Även här är anses dock **bemötande** vara väldigt viktigt, till och med ännu viktigare då 33 av 35 svarande har fyllt i det. Därefter är det ett ganska stort hopp ner till **information om funktionsnedsättningar** (24 röster), **tillgänglighet** (17 röster) och **parasportens grunder** (15 röster). Övriga enligt följande: **innebandyspecifik kunskap** (10 röster), **regler & tilläggsregler** (9 röster), **grenspecifik kunskap** (9 röster) samt **klassificering** (5 röster).

5. Hur gör vi tränarutbildningarna mer attraktiva?

Svarsalternativ: Fritext.

Resultat: Lättillgängliga, möjlighet att genomföra digitalt, engagerade utbildare och hålla utbildningarna korta är de svarsalternativ som återkommer mest frekvent. Att motivera varför det är viktigt att gå utbildningen samt bättre kommunikation är också något som efterfrågas.

Kopplat mer specifikt till innehållet i utbildningen har en svarande skrivit följande: "Lättförståeligt innehåll som är grenspecifikt och har ett grafiskt innehåll i form av videos på hur träningar/övningar kan gå till. Kan eventuellt avslutas med ett quiz för att deltagarna ska känna att de tagit till sig informationen".

5. Domarutbildning för parainnebandy bör vara...

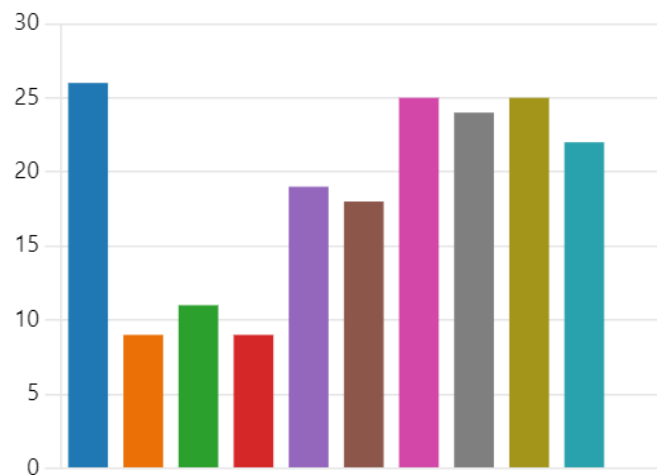
Svarsalternativ: Inkluderad i befintlig utbildning - en fortbildning - både inkluderad i befintlig utbildning och som fortbildning – annat.

Resultat: 18 av 31 svarande anser att en domarutbildning för parainnebandy både bör vara inkluderad i befintlig utbildning och som fortbildning. Sju svarande tycker att det enbart ska vara en fortbildning och fem personer tycker att det enbart ska vara inkluderat i befintlig domarutbildning.

6. Vad bör en parautbildning för kanslipersonal och styrelsemedlemmar innehålla?

Svarsalternativ: Bemötande – information om funktionsnedsättningar – grenspecifik kunskap (elinnebandy, rullstolsinnebandy, stående) – information om tillgänglighet – klassificering – parasportens grunder – regler & tillägsregler – ekonomi – information om inkluderingsprocessen – kommunikation – annat.

Resultat: Även i en denna utbildning anses **bemötande** vara det absolut viktigaste med 26 röster, tätt följd av **information om funktionsnedsättningar** med (25 röster), **information om inkluderingsprocessen** (25 röster), **parasportens grunder** (24 röster) och **kommunikation** (22 röster). **Tillgänglighet** och **ekonomi** fick 19 respektive 18 röster. **Grenspecifik kunskap** (11 röster), **regler & tillägsregler** (9 röster) samt **klassificering** (9 röster) anses inte fullt lika viktigt.

7. Hur når vi ut till och attraherar kanslipersonal och styrelsemedlemmar att gå en parautbildning?

Svarsalternativ: Fritext.

Resultat: Det absolut vanligaste svaret är att sätta krav på kanslipersonal och styrelsemedlemmar att gå en parautbildning. Det kan till exempel handla om att en sådan utbildning ska vara obligatorisk för att få söka vissa bidrag riktade till parainnebandy.

Konkret vad som gör utbildningen i sig mer attraktiv är att hålla den kort, tydlig och digital. Förslag finns även på att införa certifikat för att kunna stoltsera med att man gått utbildningen.

Tävling & administration

Det tredje fokusområdet är tävling & administration där till exempel frågor som rör seriespel, licenser, klassificering, iBIS, regler och tillägsregler diskuteras.

Elin inledde med en kort bakgrund om hur parainnebandyn administreras runt om i landet och hur olika det ser ut, vissa har en flerårig samverkan på flera nivåer (utbildning, rekrytering, administration etc.) medan vissa distrikt bara har haft en samverkan kopplat till domartillsättning.

Under passet delades deltagarna upp i mindre grupper för att diskutera tre frågeställningar, efter varje frågeställning fick de olika grupperna möjligheten att lyfta vad de diskuterat.

1. Hur ser er tävlingsform ut idag och hur önskar ni att den ser ut i framtiden?

Exempel: *enskilda matcher, sammandrag, cuper/turneringar, bedriver inte tävlingsverksamhet.*

Ganska många av de föreningar som deltog på konferensen är i en uppstart av sin paraverksamhet. Antingen har man nyligen kommit igång eller så är man på väg att starta upp verksamhet. Flertalet föreningar bedriver således inte heller någon form av tävlingsverksamhet i dagsläget, men vissa har hunnit spela några få träningsmatcher.

Elinnebandy spelar i dagsläget enbart cuper/turneringar. Man har ett nära samarbete med Norge och Danmark för att möjliggöra tävling vid fler tillfällen genom att bjuda in varandra till cuper/turneringar.

Rullstolsinnebandyn har en Sverigeserie där 6–7 lag deltar. Från Umeå i norr till Halmstad i söder. Matcherna spelas via ett flertal sammandrag under säsongen, oftast i Eskilstuna.

I Göteborgsområdet har man beslutat att köra en rad cuper för stående parainnebandy under kommande säsong istället för någon serieverksamhet. På så sätt finns inget krav på att vara med vid varje tillfälle samtidigt som denna typ av tävlingsverksamhet är öppen för nya lag att delta även under pågående säsong.

Mälarserien är en serie för stående parainnebandy som inkluderar föreningar från flera olika distrikt. Det framgår dock att där finns en rad olika problem att ta tag i framöver utifrån föreningars perspektiv. Inte minst kopplat till divisionering av lag och vilka regler som gäller där.

2. Hur kan vi utveckla parainnebandy för att spelarna ska ha möjlighet att delta på rätt nivå?

Exempel: *licens, klassificering, divisionering.*

Som nämndes kring Mälarserien menar konferensdeltagare på att det uppstår problem med divisionering då föreningar efter divisionering byter ut spelare, vilket leder till att nivån blir fel. Här behöver regler finnas för att nivån ska bli en bättre verksamhet.

Svar/lösning på nämnda situation: Det finns dokument (exempelvis tävlingsreglemente) som skall förhindra detta. Vi (Parasport Sverige & Svenska Innebandyförbundet) behöver bli bättre på att förmedla vad som gäller och vilket stöd både SDF och föreningar kan få inför planerandet av seriespel/cuper/turneringar samt vilket stöd man kan få i de fall då situationer som ovan beskrivet uppstår.

3. Hur kan/bör spelformerna utvecklas för att rekrytera fler spelare och möjliggöra för fler föreningar att starta verksamhet?

Exempel: *Större fokus på 3 mot 3 för stående parainnebandy, starta 3 mot 3 för rullstol, förbättrad samverkan mellan föreningar.*

Inom stående parainnebandy finns redan 3 mot 3 i vissa distrikt. Under konferensen diskuteras hur detta kan vara positivt för att fler ska ha möjlighet att bedriva parainnebandy för personer med intellektuell/neuropsykiatrisk funktionsnedsättning.

Rullstolsinnebandy spelas idag 5 mot 5. De föreningar på plats som bedriver rullstolsinnebandyverksamhet ser det som en möjlighet att testa 3 mot 3 även här för att möjliggöra verksamhet i fler föreningar, inte minst på träningar där flera i regel har svårt att få ihop tillräckligt med spelare för 5 mot 5-spel.

Efter gruppdiskussionerna fick deltagarna även här enskilt svara på ett Google Forms med frågor kring tävling & administration med syftet att samla in underlag till arbetsgruppen inom fokusområdet. Nedan går vi igenom frågorna som deltagarna fick svara på samt vad det resulterade i. En fråga i taget.

1. Vilken/vilka spelformer bedrivs i er förening? (möjlighet att fylla i flera alternativ)

Svarsalternativ: *Elinnebandy, rullstolsinnebandy, stående innebandy*

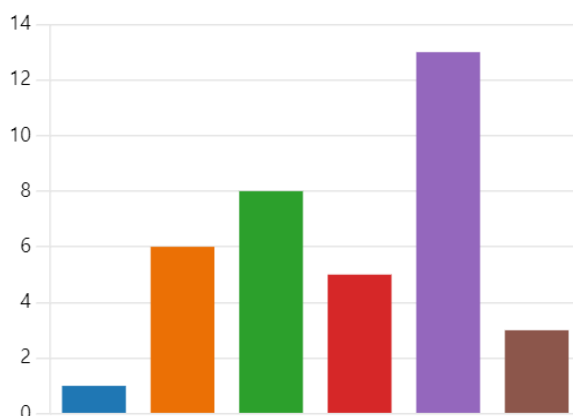
Tillägg: Inget alternativ gavs till de föreningar som ännu inte startat upp verksamhet, vilket var en miss i formuläret. Här fick föreningarna istället fylla i vilken/vilka spelformer de planerar att starta upp.

Av 30 svarande bedriver 27 föreningar stående parainnebandy, två föreningar bedriver elinnebandy och två föreningar bedriver rullstolsinnebandy. Det finns alltså en förening som bedriver verksamhet inom två spelformer.

2. Hur ser er tävlingsform ut idag? (möjlighet att fylla i flera alternativ)

Svarsalternativ: *Seriespel med enskilda matcher, seriespel med sammandrag, träningsmatcher, cuper (inget seriespel), bedriver inte tävlingsverksamhet, annat.*

Av de 30 svarande är det 13 föreningar som idag **inte bedriver någon tävlingsverksamhet**, åtta föreningar har **träningsmatcher**, sex föreningar har **seriespel med sammandrag**, fem föreningar har **cuper utan seriespel**, en förening har **seriespel med enskilda matcher** och tre föreningar har svarat **annat**. Av de som svarat annat går en persons svar att koppla till träningsmatcher, en persons svar till att ingen tävlingsverksamhet bedrivs samt en person som inte representerade någon förening överhuvudtaget och därför inte kunde svara på frågan.

3. Hur önskar du att tävlingsformen ser ut i framtiden?

Svarsalternativ: Fritext.

De mest frekventa önskemålen är att tävlingar i framtiden ska bedrivas genom cuper eller sammandrag. Önskemål om att köra 3 mot 3 i stående parainnebandy är också återkommande. Även vikten av klassificering och divisionering för att skapa en bra nivåanpassning efterfrågas.

4. Hur kan vi utveckla parainnebandy för att spelarna ska ha möjlighet att delta på rätt nivå?

Svarsalternativ: Fritext.

Att nå ut till fler för att öka antalet spelare ses som extra viktigt, vilket också skulle göra det enklare att nivåanpassa. Även här kommer 3 mot 3-spel upp som ett bra alternativ då det kräver mindre från både föreningen och spelarna. Att jobba med och utbilda ledare är också något som belyses.

4. Borde det finnas licenskrav för att få spela parainnebandy? Motivera.

Svarsalternativ: *ja, nej, vet inte* samt *fritext* för att motivera.

15 svarande tycker att det bör finnas licenskrav för att få spela parainnebandy, 5 svarande tycker inte att det borde finnas och 10 svarande vet inte.

Anledningar som nämns för att licens borde vara ett krav är utifrån ett försäkringsperspektiv, för att möjliggöra insamling av statistik och få en överblick över antalet spelare samt för att förenkla nivåanpassningen.

Främsta anledning till att det inte borde vara ett krav är att det lätt blir för mycket byråkrati som skulle försvåra saker som bör hållas så enkla som möjligt.

4. Hur bör/kan spelformerna utvecklas för att rekrytera fler spelare och möjliggöra för fler föreningar att starta verksamhet?

Svarsalternativ: Fritext.

Exempel: större fokus på 3 mot 3 i stående parainnebandy, starta 3 mot 3 i rullstolsinnebandy, förbättrat samarbete mellan föreningar.

Att spela 3 mot 3 är även här återkommande och ses av många svarande som en bra väg att gå för möjligheten att rekrytera fler. Samtidigt önskas en flexibilitet utifrån vad föreningarna önskar och har möjlighet till.

Även samverkan med andra återkommer vid flera tillfällen. Både med exempelvis dagverksamheten och andra föreningar.

Utveckling & återväxt

Utveckling & återväxt är det fjärde av de utvalda fokusområdena. Vilket till exempel inkluderar frågor som rör rekrytering, jämställdhet, barn- och ungdomsverksamhet, trygg idrott, samarbete över organisationsgränser (SF, SDF, Parasporthöbunden, Innebandyförbundet, kommuner, funktionshinderorganisationer etc.).

På konferensen började utveckling- & återväxtpasset med en genomgång av de två kartläggningar som genomförts inom parainnebandy. Vicki Wedin genomförde en kartläggning våren 2022 för att ta reda på vilka föreningar som bedriver parainnebandyverksamhet, både medlemsföreningar i Svenska Innebandyförbundet och Svenska Parasporthöbunden. Jonatan Petersson genomförde hösten 2022 en kompletterande kartläggning för att ta reda på vilka föreningar som idag inte bedriver någon paraverksamhet men har ett intresse av att göra det. Frågor kopplat till anledningen/anledningarna varför föreningen trots intresse inte startat upp paraverksamhet fanns också möjlighet att svara på. Den sistnämnda kartläggningen inkluderade dock enbart föreningar med medlemskap i Svenska Innebandyförbundet. Kartläggningarna presenterades delvis separat och delvis sammanställda. Den sammanställda kartläggningen ger en god indikation på omfattningen av svensk parainnebandy idag där över hundra föreningar bedriver parainnebandyverksamhet.

Efter genomgången av kartläggningarna tog Inez Rehn, inkluderingsansvarig på SIBF, över och sammanfattade kortfattat den studie som gjordes av Umeå Universitet i två delar under 2021 och 2022. Fokus lades speciellt på de utmaningar som målgrupperna parautövare, anhöriga och tränare hade uttryckt med inkluderingsprocessen. De utmaningar som belystes var förmodad ledarbrist, ekonomiska svårigheter för en redan belastad målgrupp samt rädsla och ovana av att vara i nya större sammanhang för målgruppen. Statistik på könsuppdelningen i de tre parainnebandygrenarna visar också att en stor utmaning är att rekrytera och behålla tjejer/kvinnor.

Detta lades till grund för diskussionerna i grupper enligt frågeställningarna nedan. Därefter fick deltagarna enskilt svara på samma frågor i ett Google Forms med syftet att samla in underlag till utveckling & återväxt-arbetsgruppen.

1. Hur jobbar ni med rekrytering av parainnebandyledare? Hur skulle ni kunna utveckla det arbetet?

I dagsläget jobbar föreningarna väldigt varierat med rekrytering av ledare. Föräldrar eller andra med nära anknytning till spelarna, genom att annonsera på sociala medier och hemsida, kontakter från dagverksamhet, besöker skolor och siktar in sig lite extra på barn- och fritidsprogrammet på gymnasiet, från föreningens egna ungdomar, etc.

Svaren kring att utveckla rekryteringsarbetet av ledare går att sammanfatta i att vara mer synliga och förbättra informationsspridningen. Inom sin förening, i skolor och boenden samt via sociala medier och hemsida.

2. Hur jobbar ni med rekrytering av spelare? Hur skulle ni kunna utveckla det arbetet?

Det vanligaste för rekrytering av spelare är att vända sig till omsorgen, LSS-boenden, daglig verksamhet, funktionshinderorganisationer, habilitering, anpassad skola, med mera. Även sociala medier och hemsida nämns frekvent.

Som exempel på frågan hur rekryteringen kan utvecklas nämns att man gärna får ha extra fokus på barn/ungdomar eller kvinnor/flickor. Anledningen till det är att det är målgrupper som är underrepresenterade inom parainnebandy och som vi har svårare att nå.

För att utveckla rekryteringsarbetet nämns, förutom att bli ännu bättre inom de kontaktvägar som används redan idag, att bli mer strategisk i hur man marknadsför. Till exempel vilken typ av bilder som används i marknadsföringen och vilka det tenderar att tilltala.

3. Hur kan er förening sänka trösklarna för spelare med funktionsnedsättning att delta i er verksamhet?

Återkommande svar på frågan handlar främst om ekonomi, utrustning och träningslokal. Exempelvis genom att hitta sponsorer för verksamheten, ha egen låneutrustning eller samarbeta med Fritidsbanken/kommun för att därigenom låna ut material, ha återkommande träningstider i samma lokal som självklart är anpassad efter verksamheten.

Att sänka trösklarna kan också handla om att ha låga krav på spelarna, att försöka underlätta transporten till och från hallen, att bedriva verksamheten på dagtid om det fungerar bättre för målgruppen, med mera.

Närvarolista

Alfred Hedlund	Wårgårda IBK
Anders Stålborg	Halmstad IBK
Björn Ekberg	Halmstad IBK
Christer Lindberg	FBC Ljungby
Conny Camper	Åstorp/Kvidinge IBS
Dagmar Karlsson	Värnamo IK
David Sjö Dahl	IK Råby Västerås
Jakob Wikenstål	Malmö FBC
Jan Erixon	IK Malmen
Johanna Mårtensson	KF Heros
Jonas Hansen	Grunden BoIS
Jonathan Håkansson	Malmö FBC
Jörgen Backlund	SKB Sundsvall IF
Kalle Berglund	SKB Sundsvall IF
Karin Wennbo	Endre IF
Katti Virc	Malmhaug IBF
Lennart Hultberg	Åstorp/Kvidinge IBS
Madelene Bernvid	Grunden BoIS
Magnus Berthling	Djurgårdens IF
Magnus Gustafsson	Wårgårda IBK
Magnus Larsson	Westerviks IBK
Magnus T Carlsson	FBC Lerum
Maja Lindsjö	Hallands IBF/arbetsgrupp utveckling & återväxt/Warbergs IC
Marcus Johansson	Värnamo IK
Maria Esberg	Kiruna AIF
Martin Palmquist	Student, Malmö Universitet
Matilda Kvist	FC Helsingborg
Mats Andersson	Pixbo Wallenstam
Mattias Bergdahl	KF Heros
Michael Prah	Malmhaug IBF
Mikael Bernvid	Grunden BoIS
Mikael Esberg	Kiruna AIF
Patrik Jacobsson	Wårgårda IBK
Peter Pettersson	Bergfoten IBK
Rasmus Eliasson	Karlskoga FBC
Rosalie Sjö Dahl	IK Råby Västerås
Sanna Lindberg	FBC Ljungby
Simon Tagelius	Karlskoga FBC
Urban Karlsson	IBK Dalen
Vicki Wedin	Innebandykommitté, Parasport Sverige
Åsa Kramefors	FC Helsingborg